

Ensimmäinen Johanneksen kirje 4. osa

opettaja- Isak Penzev 21.0.3.2013

Jatkamme Johanneksen kirjeen tutkimista. Tämä oppitunti kuuluu opetussarjaan, jossa me tutkimme Uutta testamenttia. Kun me tutkimme tätä tekstiä, me näemme, miten Tooran opetus näkyy Uudessa testamentissa.

Viime oppitunnilla pysähdyimme 1. Johanneksen kirjeen 3. luvun 4. jakeeseen. Tästä jakeesta me näemme, että jokainen, joka tunnustaa syntinsä, tuntee Messiaan. Jokainen, joka tekee synnin tekee myös laittomuuden. Sillä synti on laittomuus. Me näemme, että tämä on hyvin vahva opetus. Tästä tekstistä vahvistuu ajatus, että synti on Tooran rikkomista. Jokainen, joka tekee syntiä, vastustaa Jumalan Tooraa.

Seuraavaksi apostoli selittää, mikä merkitys uudestisyntymisellä on ihmiselle. Kuudennessa jakeessa on hyvin tärkeää ymmärtää, kenestä tässä puhutaan. Viides jae puhuu siitä, että hän on tullut ottamaan synnit pois, ja hänessä ei ole syntiä. 5. jakeen ensimmäinen osa on hyvin ymmärrettävä. Jeshua on tullut maan päälle niin kuin syntipukki Jom Kippurin aikana, joka ottaa kansalta pois synnin. Mutta miten me voimme ymmärtää toisen osan, että hänessä ei ole syntiä?

Aiemmin olemme puhuneet, että synti on niin kuin paha alku, joka on ihmisessä. Tarkoittaako tämä sitten, että Jeshua nasaretilainen ei omistanut itsessään sitä paha alkua? Jotkut väittävät näin. Mutta tässä meille tulee vähän ristiriitainen tilanne. Aiemmin olemme käsitelleet sen opetuksen, että ihmiselle on luonnollista omistaa sekä paha alku että hyvä alku. Se on nimenomaan se, joka tekee ihmisestä ihmisen. Ja nimenomaan ihmisen vapaa valinta erottaa ihmisen eläimistä. Jos ihmisellä ei olisi jompaa kumpaa, paha tai hyvää alkua, hän ei olisi ihminen.

Tarkoittaako Johannes siis tässä, että Jeshua ei ollut täydellinen ihminen? Luulen, että se ei pidä paikkaansa. Hän itse kirjoittaa Johanneksen evankeliumissa, että Sana tuli lihaksi. Myös apostoli Paavali on kirjoittanut ensimmäisessä kirjeessä Timoteukselle, että Jeshua oli ihminen. Millä tavalla me löydämme ratkaisun tähän ristiriitaan? Luulen, että siihen ei ole vaikea vastata.

Kun Jumalan Poika tuli maan päälle, hän otti itselleen ihmisluonnon. Hän omisti itsessään molemmat alut, sekä pahan että hyvän. Muutoin olisi ihan turha se kiusaustilanne, jonka hän kävi erämaassa. Oman elämäntavan kautta Jeshua näytti kaikille, että hän ei antanut pahan alun toimia itsessään. Hän toimi vain hyvän alun perusteella ja teki Jumalan tahdon omassa elämässään.

Tämän paikan "hänessä ei ole syntiä" voi selittää niin, että hän ei antanut pahan alun toimia hänessä. Vaan hän pyrki elämään hyvän alun perusteella. Tämä ajatus vahvistuu seuraavassa jakeessa. Siinä Johannes puhuu, minkälainen luonne on uudestisyntyneellä ihmisellä, joka on ylösnoussut Jeshuan kanssa. Joku voi väittää, että tämä on liian täydellinen kuva. Mutta objektiivisesti katsottuna tämä on reaalin kuva ihmisestä. Joku voi väittää, että tiedämme myös uskovaisten tekevän syntiä. Voimme lukea seuraavat jakeet 6 - 7:

"Kuka ikinä hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut. Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas."

On monenlaisia tulkintoja, miten tämän ristiriidan voi selittää. Toiset selittävät näin: se että ei tee syntiä, se tarkoittaa, ettei ole jatkuvasti synnin tilassa. Mutta että saattaa silti tehdä syntiä silloin tällöin. Luulen kuitenkin, että Johannes kirjoittaa tässä aivan eri asiasta, vaikka ajatus on aika hyvä.

Niin kuin evankeliumi puhuu meille, että me kuolemme hänen kanssaan, ja ylösnousemme hänen kanssaan; meissä syntyvä uusi luomus ylösnousee Messiaan kanssa. Mutta me näemme, että niin kuin kaksi ihmistä edelleen eläisi samassa ruumiissa. Vanha luomus on julistettu kuolleeksi. Niin kuin psalmi puhuu meille, että syntiset ovat kuolleita jo eläessään. Se ei tarkoita, että tämä vanha ihminen on kokonaan kuollut meissä. Mutta uusi luomus on vasta syntynyt ja aloittanut kasvun meissä.

Tämä suuri sota, joka alkaa ihmisen sisällä, pimeyden ja valkeuden keskellä, se ei ole taistelu Jumalan ja saatanan kanssa. Eikä myöskään hyvän alun ja pahan alun taistelu. Tämä taistelu on nimenomaan meidän vanhan luontomme ja uuden uudestisyntyneen ihmisen välillä, ja tavoitteena on, että uusi luomus kasvaa ja saa meissä täydellisen tilan. Vanhaa ihmistä meissä pitää vähentää koko ajan ja uuden luomuksen pitää saada koko ajan tilaa kasvaa meissä jatkuvasti.

Tämä uusi ihminen on nimenomaan Messiaassa ja hän on Jumalan kuva. Ja nimenomaan tämä uusi luomus ei tee syntiä. Meille kaikille on annettu mahdollisuus elää uuden ihmisen vallassa emmekä tee syntiä enää. Ongelma on siinä, että me itse ajatteleme olevamme edelleen vanhoja ihmisiä.

Mistä 8. jae puhuu? "Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti." Tässä perkele edustaa heprean kielen sanaa satan, joka on Jumalan vastustaja. Tämä ei ole mikään niin kuin paha jumala. Kyse ei ole

syyttäjistä, kuten juutalaiset yleensä määrittelevät saatanan. Vaan tässä on kysymys voimasta, joka vastustaa Jumalan tahtoa.

Toisaalta joskus voi tulkita, että jokin voima vastustaa ihmistä. Sillä perusteella voimme lukea tämän jakeen seuraavasti: Se, joka syntii tekee, ottaa niin kuin saatanan puolueen. Koska satan teki syntii alusta asti.

Alkuperäinen teksti puhuu tässä perkeleestä, joka tekee syntii. Hän ei vain ole tehnyt vaan tekee edelleen. Eli toisella tavalla: hänelle on alusta asti annettu se tehtävä. Kahdeksas jae puhuu siitä, että joku alussa teki syntii Taivaassa, ja sen jälkeen ihminen teki syntii. Enkelit tekivät Jumalan tahdon, koska heillä ei ole valinnanvaraa. Ja jos Jumalalla on niitä lähettäviä, jotka tekevät likaista työtä, nimenomaan saatanalle on alusta asti annettu tehtävä provosoida.

Emme nyt käsittele tätä asiaa, koska se on hyvin syvillä vesillä Tooran opetuksessa.

Jumala ottaa meiltä vastaan täydellisen vanhurskauden vain silloin, kun vanhurskaus on koeteltu. Sen takia Jumalalla pitää olla työkalu, millä hän voi tarkistaa meidän vanhurskaudemme. Tätä työkalua voi nimittää syyttäjäksi. Ja meidän pitää ymmärtää, ettei hänen sisällään ole mitään hyvää alkua. Silloin kun ihminen ei kestä syyttäjän vastustusta vaan tekee syntii, silloin hän rikkoo Jumalan tahdon. Ja hän astuu syyttäjän puolelle.

3. luvun 8. jakeen toinen puoli puhuu meille, että sitä varten Jumalan poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. Se tarkoittaa sitä, että Messias, täydellinen Jumalan Poika ilmestyi tässä maailmassa. Hän sai nimen Jumalan Poika sen takia, että hänessä on täydellinen Jumalan kuva ja evankeliumin ilouutinen sisältää sen, että Messias antaa voimia taistella pahan alun kanssa ja voittaa sitä. On todella tärkeää voittaa paha alkua ja päästä siitä vapaaksi. Koska nimenomaan ihmisessä oleva paha alku kuuntelee saatanan, syyttäjän neuvoja. Ja vastuu on aina sillä, joka tekee valinnan. Eli ihminen kantaa vastuun valinnastaan.

Millä tavalla Messias vapauttaa meidät pahan alun voimasta? Messias tuli sen tähden, että hän kuolee ja ylösnousee. Hän itse ei tehnyt mitään paha syntii, eikä hänen olisi pitänyt kuolla, vaan hän pystyisi elämään. Ja sen tähden hän kuoli kaikkien puolesta, jotka haluavat olla hänen kanssaan. Kuka on liittynyt häneen kuolemassa, on samalla tavalla samaistunut hänen ylösnousemukseensa. Eli tämän samaistumisen ylösnousemukseen voi sanoa toisella tavalla: se on niin kuin uudestisyntyminen.

9. jae puhuu meille tästä asiasta: " Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntii, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä, eikä hän saata syntii tehdä, sillä hän on Jumalasta

syntynyt. " Tämä uusi luomus, joka meissä syntyy, kantaa Jumalan ominaisuutta. Jumalan laki, Jumalan Toora on kirjoitettu hänen sydämeensä. Uuden luomuksen on helpompi elää Jumalan laissa. Se, mitä Tooraan on kirjoitettu - se on hänen luonteensa. Eli hän ei voi tehdä syntiä omaa luonnettaan vastaan.

Sen tähden voimme sanoa, että meissä uudestisyntyvä uusi luomus Messiaassa ei voi tehdä syntiä. Eikä tämä tarkoita, että me käytännössä olemme syntyneet Jumalasta, vaan se on kuvaannollinen ajatus tästä uudestisyntymisestä. Tätä termiä käytetään siitä, minkälainen Jumalan luonne syntyy, ja minkälaisia suhteita on uusien ihmisten ja Jumalan välillä.

Toorassa tulee usein esille, että jos ihmisellä on jokin erityispiirre tai ominaisuus, häntä kutsutaan tuon ominaisuuden pojaksi tai tyttäreksi. Sitä, joka kantaa Jumalan ominaisuutta, kutsutaan Jumalan pojaksi. Ja sitä, joka kantaa Jumalan vastustajan kuvaa, kutsutaan vastustajan lapseksi.

Eikä tässä puhuta, että Taivaassa olisi kaksi valtaa. Että olisi joku hyvä Jumala, joka on Jeshuan isä, ja joku toinen paha Jumala, jota saatana. Vaan tässä puhutaan ominaisuudesta, joka jollakin tavalla kuuluu jokaiselle ihmiselle. Jumalan valtakunnassa, korkeassa hengellisessä maailmassa kaikki tekevät Jumalan tahdon. Vain ihmiset elävät maan päällä, ja heillä on valinnan varaa. Tässä maailmassa kaikki eivät tunnusta Jumalan voimaa ja Jumalan tahtoa, ja sen tähden he ovat niin kuin Jumalan vastustajia, ja vastustajan puolella. Vastustajan, joka alusta asti teki syntiä.

Johannes 3: 10 vahvistaa meille tämän opetuksen: " Sillä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia, ja ketkä perkeleen lapsia." Se uusi luomus, joka syntyy meissä uudestisyntymisen kautta, haluaa tehdä Jumalan tahdon. Hänessä on Jumalan kuva, ja hän elää vanhurskaasti Jumalan lain mukaisesti. Ja nimenomaan toteuttaa Tooran käskyä rakastaa lähimmäistä. Ja rakastaa omaa veljeään.

Me voimme itse olla nämä kaksi erilaista ihmistä, me voimme omistaa sisällämme nämä molemmat. Kysymys on aina siitä, kuka on enemmän meissä ja kumpi voittaa: vanha ihminen vai uusi luomus.

Ilouutiseen sisältyy nimenomaan se, mitä jae 11 puhuu meille: " Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme. "

Ihan alusta asti Jumala sanoi: Tulkoon valo. Ensimmäisellä Tooran sivulla sanotaan näin. Ja Tooran ensimmäisessä luvussa Hän loi ihmisen omaksi kuvaksi ja kaltaiseksi. Ja tällä luodulla ihmisellä on jumalallinen luonne. Ja ihminen, joka on

luotu Jumalan kaltaiseksi, myös tekee vanhurskautta, tekee armoa ja oikeutta. Oikeudenmukainen ja vanhurskas on heprean kielessä sama sana. Mutta ihmiselle se on vaikea ominaisuus. Jumalalla tämä ominaisuus on harmoniassa.

Sen tähden Johannes kirjoittaa, että tämä ilouutinen on ollut jo alusta asti: sinun pitää olla valo. Tehdä vanhurskautta, tehdä oikeutta. Jumala antaa meille voimaa voittaa pahaa alkua meissä. Ja tämän voiton voi saavuttaa Jeshuan kuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Ja tämä suunnitelma on ollut olemassa jo ennen maailman luomista. Ja tämän suunnitelman toteuttaminen on aina ollut ja tulee aina olemaan.

Ja tässä on nimenomaan evankeliumin periaate ja ydin: Kuole itsellesi ja lähde pahan alun vallasta ja siihen riippuvaisuudesta. Alistu Jumalan tahdon alle. Olkoon valo ja hallitkoon syntiä. Että käännät koko oman elämäsi jumalanpalveluksen polulle. Jumala antaa alusta asti kaikki tarpeet, että sinä teet näin. Mutta päämäärä, miksi Jumala antaa tämän kaiken, on Hänen rakkauttaan.

Johannes kirjoittaa, että tämä kaikki ilosanoma on annettu meille sen tähden, että me rakastaisimme toinen toistamme. Ja 12. jakeessa Johannes antaa esimerkin Kainin ja Aabelin elämästä. Hän kirjoittaa, että ei ole hyvä elää Kainin kaltaisena ihmisenä. Ja nämä syvälliset ajatukset Johannes nostaa meille esille kolmannen luvun alussa.

Ja Jumalan voiman ja tahdon mukaan käymme seuraavalla oppitunnilla läpi koko tämän Johanneksen kirjeen. Kiitos ja tavataan uudestaan.